

En væsentlig ting, der er værd at hæfte sig ved, er, at DLR ikke er omfattet af EU's direktiver på det finansielle marked. Det indebærer, at Folketinget kan fastsætte, hvilke regler DLR skal arbejde efter. Det giver større frihed til at udlægge særlige opgaver inden for finansieringsområdet til DLR, uden at EU kan blande sig i det, og det er jo sådan set rart nok.

Som det fremgår af min ordførertale, ser SF både fordele og ulemper ved lovforslaget, men vi ser klart flest ulemper ved at ophæve eneretten.

Jeg vil også godt her til sidst specielt fremhæve, at DLR jo faktisk er den sidste af vores realkreditinstitutter, som lever op til det oprindelige mønster, man havde for andelsprincipper i kreditforeningerne. Alle de andre har rent faktisk forladt den linje, men i SF ser vi meget gerne, at det bliver fremhævet i stedet for nedtonet, og derfor mener vi generelt set, at det vil være en dårlig idé at ændre ved de eksisterende forhold.

Vi er imod lovforslaget.

Jørgen Estrup (RV):

Som det er sagt fra flere sider, er det tilsyneladende et meget enkelt lovforslag. Hvis man tog det sådan direkte for pålydende, ville vi også umiddelbart fra radikal side sige, at det jo er en god ting at komme af med monopoler.

Men når man så kigger på, hvad der allerede har været af reaktioner fra dem, der er direkte involveret i DLR's aktivitet, bliver man også klar over, at denne sag er knap så enkel. Jeg skal hilse og sige, at reaktionerne nok overvejende har været negative over for lovforslaget. Herunder må man sige, at fra landbrugets organisationer mener man, der er en blanding af fordele og ulemper, og nogle lægger afgjort vægt på ulemperne. Det hænger selvfølgelig sammen med, at de regler, man har i øjeblikket, ganske og aldeles er en fordel set fra landbrugets synspunkt, og at der måske er en vis forskel internt i landbruget, hvor det store landbrug kan være mere i tvivl.

Men jeg synes, der er ét aspekt til, man bør tage med i betragtning her, og det er, hvad dette lovforslag ville kunne komme til at betyde for långivningen i landdistrikterne. Vi ved jo alle sammen, at vi med mellemrum har haft en ganske hidsig debat om realkreditens vilje til at gå ind med lånetilbud i landdistrikterne, og at det, vi har set, ikke altid har været tilfredsstillende. Her kan man jo godt spørge sig selv, om det så er tidspunktet nu at fjerne nogle muligheder. Jeg ved i hvert fald, at der er nogle steder i land-

distrikterne, hvor man er ganske aldeles betænkelig ved en sådan udvikling.

Derfor tror jeg, at det er den fornuftigste løsning simpelt hen at sige, at vi alligevel skal have hele baggrunden for DLR op inden for kort tid, og at vi derfor skal vente og få analyseret, hvad der er brug for, og hvad det ville betyde, hvis vi gik så drastisk til værks.

Man kan jo ikke komme uden om, at den logiske konklusion af det lovforslag, som Fremskridtspartiet har fremsat, vil være at sige, at landbruget må have nøjagtig de samme vilkår, som gælder for anden erhvervsbelåning, og det ved vi jo alle sammen ikke er helt op til de 70 pct.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det var hr. Jørgen Estrups bemærkninger om, at landbrugsorganisationerne var velvilligt indstillet til at opretholde eneretten. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at den største af organisationerne, De Danske Landboforeninger, i sidste uge skrev til landbrugsministeren med kopi til landbrugsordførerne, at man under forudsætning af, at man opretholdt en 70 pct.-belåning, rent faktisk går ind for, at forslaget gennemføres, altså at eneretten ophæves.

Det var med nogen forbauselse, jeg læste det brev, for jeg har sådan set haft den samme opfattelse som hr. Jørgen Estrup af, at landbruget stod sammen om, at det ønskede at opretholde DLR, som det var. Men det ser ud, som om industrilandmændene, svinebaronerne, de store i landbruget, rent faktisk ønsker at få det her ændret, fordi det altså faktisk er dem, der måske kunne have en fordel af det.

Det er så ikke just SF's politik, og også af den grund kan vi sige, at vi kan ikke støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg tror i og for sig, at hr. Kristen Touborg sammenfatter situationen meget rigtigt: Det her er nok et lovforslag, der mere appellerer til det store landbrug, hvorimod det mindre landbrug og det, der ligger imellem, synes, at det er en rigtig dårlig idé. Alene af den grund hælder jeg også til, at det vil være fornuftigt at overveje ganske nøje, hvad det egentlig er, vi gør på dette område, i stedet for at springe ud i en tilsyneladende nem løsning.